

le menneskelige relationer, som følger med at have en tilknytning til et job.

Ministeren skriver i indledningen til sin redegørelse, at man med de to redegørelser i dag lægger op til en folketingsdebat om initiativer til at fremme handicappedes adgang til de fysiske omgivelser og til mere generelle perspektiver i udviklingen af handicappolitikken. Jeg vil gerne sige, at den opfordring vil vi gerne sige tak for, og vi deltager gerne ikke alene her i Folketingssalen i dag, men også i den kommende tid i en udveksling af synspunkter, der kan opfylde de ønsker, som vi har til handicappolitikken.

Men jeg vil godt sige, at når jeg læser ministerens redegørelse, så savner jeg, at ministeren selv i redegørelsen tager hul på den vision eller det oplæg til debat om visioner på området. Det er i virkeligheden langt hen ad vejen en opremsning af initiativer, som allerede er taget, og som allerede er sat i gang.

Derfor vil jeg benytte min taletid her til også at tage nogle af de ting frem, som jeg mener mangler i redegørelsen, og som er mere fremadrettede. Jeg vil gerne starte med at nævne spørgsmålet om tilgængelighed. Jeg mangler i redegørelsen et afsnit om Trafikministeriets arbejde for at forbedre de handicappedes vilkår, når man bruger offentlige transportmidler, herunder i høj grad DSB. Jeg synes, at ministeren bør gå tilbage til trafikministeren og bede om, at man i høj grad får en drøftelse af at forbedre vilkårene specielt omkring DSB's aktiviteter. Jeg synes, at jo længere man kommer ud – jeg vil ikke engang sige på landet, men ud i provinsen – jo mere besværliggøres handicappedes muligheder for at anvende DSB og den kollektive trafik. Det besværliggøres i helt unødigt grad, mulighederne er alt for få.

Omkring det kommunale engagement i forhold til at udføre og administrere den lovgivning, som vi har lavet her i Folketinget, som har noget at gøre med de handicappedes vilkår, vil jeg gerne, at vi giver hinanden håndslag på i dag, at vi vil følge udviklingen i de nye sociale love meget nøje, og at vi vil evaluere den måde, hvorpå kommunerne administrerer lovgivningen, med henblik på at vi sikrer, at de intentioner, som vi har lagt ind i lovgivningen fra Folketingets side, specielt omkring de handicappedes nye muligheder, følges meget nøje op og herunder også, at det klagesystem, vi har indført omkring praktisk bistand m.m., evalueres i passende omfang for at finde ud af om det,

vi her har vedtaget, også kan fortsætte i fremtiden.

Jeg vil slutte med at nævne det område, som jeg savner allermost i redegørelsen, når man taler om visioner om fremtiden, og det er nogle overordnede udmeldinger fra regeringens side omkring en kommende førtidspensionsreform. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er skuffet på Venstres vegne over, at der ikke i redegørelsen er et sådant afsnit om visioner.

Jeg vil sige, at for os i Venstre er det utrolig vigtigt, at vi får lavet en reform, at vi får gennemført en reform her i Folketinget – helst med meget bred opbakning – på førtidspensionsområdet, så vi kan komme væk fra den forfejlede politik, som vi må sige der har været ført, nemlig at hvis ikke man var 100 pct. til arbejdsmarkedet, så kunne man ikke deltage i arbejdsmarkedet og i det liv, der følger med.

En anden ting, som i den forbindelse er værd at tage op og ændre på, er det med, at det skal kunne betale sig at arbejde, uanset om man har et handicap. Det skal kunne betale sig, uanset om man har et job på helt normale vilkår, eller man har et fleksjob eller et skånejob. Det synes jeg også skal være en vision for en revision af førtidspensionsområdet. Det er jo sådan i dag, at for mange kan det simpelt hen ikke betale sig at arbejde; at bruge de evner og den uddannelse, man har.

Jeg mener også som en tredje ting, at for handicapgruppens vedkommende er det vigtigt, at vi prøver at gøre op med noget af alt det bureaukrati og tilskudstyranni, som findes i reglerne og i lovgivningen, at vi finder ud af en model, hvor vi i højere grad giver de handicappede mulighed for at prioritere og vælge inden for egen økonomi. Det er for mig en vision, at vi giver de mennesker mulighed for at prioritere ud fra egen økonomi, ligesom alle vi andre prioriterer og vælger. Det har i høj grad noget at gøre med lighed.

Socialministerens redegørelse viser som sagt mange gode tiltag på handicapområdet, og jeg vil sige, at vi vil være meget opmærksomme i den kommende tid og håber, at regeringen vil tage nogle af de ting op, som jeg har nævnt her, og at vi kan komme ind i en periode, hvor vi virkelig lægger os i selen for at få en førtidspensionsreform. Men uanset hvilke praktiske foranstaltninger vi vælger, der kan gøre hverdagen nemmere for de handicappede, gøre det nemmere at komme rundt, gøre det nemmere at modtage hjælp, så må vi aldrig glemme, at ud-